Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 26 martie 2026
Cererea de apel înregistrată la data de 24 aprilie 2026
Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărîrea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărîrii, după caz.

Dosarul nr. 2-1510/25
2-25013458-12-2-03022025-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

26 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana, Matfei Eugenia

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Corjan Călin către ÎCS „REFORMA ART”, intervenient accesoriu ÎCS „JURNAL DE CHIȘINĂU PLUS” SRL privind constatarea neveridicității informațiilor, modificarea conținutului articolului,

a constatat

Argumentele participanților la proces
La 30 ianuarie 2025 Corjan Călin a înaintat acțiune către ÎCS „REFORMA ART”, solicitând:
- constatarea neveridicitatea informațiilor privind reclamantul Corjan Călin înserate în articolul intitulat ”Toate jafurile duc la... Plahotniuc”, publicat de către Î.C.S.”REFORMA ART” S.R.L., şi anume următoarele informații din articolul menționat: ”Una dintre companiile fictive moldoveneşti în Scoția este cea a cărui director este omul de afaceri din Moldova, Călin Corjan, și care ar avea legături cu aceste preluări ilegale de acțiuni".
- obligarea Î.C.S. „REFORMA ART” S.R.L. să modifice conținutul articolului intitulat „Toate jafurile duc la... Plahotniuc”, prin eliminarea din documentul menționat informațiilor privind reclamantul Călin Corjan.
În susținerea acțiunii a menționat faptul că reclamantul are cetățenia Republicii Moldova, însă domiciliază permanent peste hotarele Republicii Moldova. Locuind peste hotarele țării, reclamantul de la colaboratorii secției compliance a unei bănci comerciale europene a aflat la data de 06.10.2024 despre existența articolului plasat pe pagina web “jurnal.md” de către pîrît, gestionată de ultimul, având titlul : ”Toate jafurile duc la... Plahotniuc” (în continuare ”Articolul”).
În articolul publicat pârâtul menționează: ”Una dintre companiile fictive moldoveneşti în Scoția este cea a cărui director este omul de afaceri din Moldova, Călin Corjan, și care ar avea legături cu aceste preluări ilegale de acțiuni”.

Prin urmare, articolul îl privește personal pe reclamant, informația dată fiind concomitent una defăimătoare și neveridică, cuprizând aceleaşi date false care au fost cândva preluate de mai multe surse mass media din Republica Moldova, dar care au fost eliminate din spațiul mediatic autohton în urma demonstrării neveridicității acestora. Însă după cum se vede, articolul pârâtului rămâne publicat, dar şi cuprinde informațiile neveridice despre reclamant, fapt care nu îi era cunoscut ultimului înainte de octombrie 2024 datorită domicilierii reclamantului peste hotarele țării.

Informațiile pe care se bazează articolul pârâtului au ca o sursă primară un alt articol, intitulat ”Scottish shell companies at centre of $ lbn Moldovan bank fraud scheme” (Companiile fictive scoțiene aflate în centrul schemei de fraudă bancară de un miliard de dolari din Moldova), publicat la data de 18.05.2015 de către jurnalistul german Graham Stack pe pagina web ”intellinews.com”.

În articolul său jurnalistul Graham Stack a inclus o falsă afirmație despre reclamantul, respectiv: ”The first instance of a Moldovan shell company presence in Scotland appears to have been the directorship of the very well-connected Moldovan businessman Calin Corjan in a company at the Edinburgh address 39-43 Duke Street.” (Prima apariție a unei companii fictive moldoveneşti în Scoția pare să fi fost cea condusă de omul de afaceri moldovean Călin Corjan, de la adresa Edinburgh 39-43 Duke Street).

În spațiul mediatic autohton aceste informații false au fost preluate de mai multe publicații din Republica Moldova, printre care, după cum s-a aflat recent, este şi pîrîtul. În mod evident, preluarea datelor discutate a avut loc fără a fi făcute careva cercetări proprii de către jurnaliştii care au redactat respectivul articol. Mai mult, nu doar că jurnaliştii pîrîtului au copiat pur şi simplu informația regăsită în articolul inițial publicat pe website-ul german, însă au făcut şi o interpretare eronată a acestui articol. Concret, articolul inițial conținea un singur paragraf cu referire la reclamantul Călin Corjan, respectiv cel menționat la pct. (1), urmat de un alt paragraf referitor la atacuri raider la diferite bănci din Moldova, care nu era o continuare şi nu avea legătura cu Călin Corjan şi societatea al cărui director era ultimul. Însă pîrîtul a preluat aceste informații fără legătură între ele şi a publicat propriul articol care cuprinde falsa informație despre potențiala implicare a reclamantului în atacurile raider sau "preluări ilegale de acțiuni". Astfel, în Articolul publicat pîrîtul menționează că ,, Una dintre companiile fictive moldoveneşti în Scoția este cea a cărui director este omul de afaceri din Moldova, Călin Corjan, şi care ar avea legături cu aceste preluări ilegale de acțiuni". Învederează, pe scurt, câteva motive pentru care informațiile menționate sunt false.

În primul rând, din sintagma ”companie fictivă moldovenească în Scoția” nu se poate deduce cu exactitate dacă se referă la societate înregistrată în Scoția, având ca director un om de afaceri din Republica Moldova, ori dacă s-a avut în vedere o societate înregistrată în Republica Moldova, cu o eventuală sucursală în Scoția. Indiferent de acest fapt, reclamantul Călin Corjan nu figurează în calitate de administrator la nicio societate înregistrată în Republica Moldova, iar unica societate înregistrată în Scoția al cărui director era Călin Corjan este Gulfstream Operating Limited, societate care nu avea nicio legătură cu informațiile prezentate în Articol.

Menționează faptul că în special, societatea Gulfstream Operating Limited era reală, desfășura activități de comerţ, prezinta sistematic dări de seamă, achita impozite, partenerii societății erau societăți de renume mondial, etc. Toate aceste date sunt publice şi pot fi accesate de orice persoană interesată.

Alte erori cuprinse în paragraful din Articol care face referire la Călin Corjan sunt şi datele la care au avut loc presupusele atacuri raider. Pe lîngă faptul că unele publicații menționează

perioada 2010-2011, iar altele 2011-2012, se poate deduce în mod evident că persoana menţionată nu are nicio legătură cu aceste atacuri, reclamantul Călin Corjan devenind director şi acționar al societății Gulfstream Operating Limited la data de 14.05.2012. Totodată, în Articolul plasat de pîrît se mai menționează că „aceste adrese din Scoția apar în cazurile recente de spălări masive a banilor din băncile moldoveneşti, potrivit Kroll.”, or Gulfstream Operating Limited nu figurează în raportul Kroll, iar apariția societății al cărui director era reclamant, precum şi a numelui acestuia împreună cu celelalte societății care figurează în acest raport, duce la asocierea reclamantului cu acestea și cu desfăşurarea de activități ilegale, ceea ce este nejustificat şi injust.

Toate aspectele învederate supra au fost luate în considerare de alte publicații, inclusiv de bne IntelliNews, care au eliminat toate datele neveridice cu privire la reclamantul Călin Corjan și la orice fel de implicare a ultimului în activitățile ilegale care fac obiectul Articolului.

Deci, neveridicitatea Articolului pârâtului fără vreun substrat faptologic este una evidentă, însă pârâtul a refuzat să satisfacă benevol cerințele reclamantului din notificarea adresată pe data de 17.10.2024, prin care s-a solicitat eliminarea tuturor informațiilor referitoare la reclamantul Călin Corjan din Articolul, fie eliminarea Articolului în întregime, în măsura în care aceste informații nu pot fi înlăturate în mod izolat. Notificarea reclamantului a rămas fără răspuns şi reacție din partea pârâtului.

Cu toate acestea, din cauza acestor informații false care au apărut în presă despre reclamant, anumite platforme internaționale de tranzacționare i-au închis conturile şi, de asemenea, i-au fost refuzate câteva solicitări de deschidere a unor conturi bancare.

Mai mult, având calitatea de om de afaceri cu activitate în mai multe state europene, aceste informații neveridice privind presupusa implicare a lui în operațiuni ilegale financiare sunt de natură ai afecta grav activitatea și reputația profesională.

Restabilirea drepturilor reclamantului este posibilă prin constatarea caracterului neveridic al informațiilor respective, şi obligarea la eliminarea informațiilor neveridice din conținutul Articolului. De menționat şi faptul că reclamantul este o persoană privată şi nu exercită careva funcții sau activități al căror statut ar putea trezi interesul public fața de activitatea sa.

Prin încheierea protocolară a judecătoriei Chișinău sediul centru din 15 decembrie 2025 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎCS „JURNAL DE CHIȘINĂU PLUS” SRL.

În ședința de judecată reprezentatul reclamantului a susținut integral acțiunea solicitând admiterea acesteia în varianta formulată.

Reprezentatul pârâtului ÎCS „REFORMA ART” în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura de citare a fost efectuată. În referința depusă acțiunea nu a recunoscut menționând faptul că ÎCS „REFORMA ART” a dobândit dreptul de proprietate asupra portalului www.jurnal.md și asupra mărci ”jurnal.md” abia începând cu data de 07.08.2018, conform extrasului din baza de date AGEPI.

Până la această dată sit-ul menționat a fost deținut și administrat de Jurnal de Chișinău Plus SRL.

În cazul din speță, ÎCS „REFORMA ART” nu este autorul articolului din 13.07.2015 și avea nici un control asupra site-ului la momentul publicării articolului.

Intervenient accesoriu ÎCS ”JURNAL DE CHIȘINĂU PLUS” SRL în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura de citare a fost efectuată, instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsă.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanţii la proces, studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată din considerentele ce succed.

Conform art.5 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În acord cu art.27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, în fapt instanța a stabilit că reclamantul la 17 octombrie 2024, prin intermediul poștei electronice a înaintat notificare către ÎCS Reforma Art SRL în temeiul Legii nr. 64 din 2010 cu privire la libertatea de exprimare, solicitând eliminarea informațiilor referitoare la Călin Corjan din articolul publicat pe pagina web la data de 13.07.20525 având titlul „Toate jafurile duc la… Plahotnic” (f.d 35-39)

La actele cauzei instanța de judecată nu atestă un răspuns la cererea prealabilă.

Astfel, drept urmare, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul pretinde încălcarea onoarei, demnității şi reputației profesionale de către pârât, solicitând obligarea acestuia să modifice conținutul articolului intitulat „Toate jafurileduc la… Plahotnic”

Aşadar, considerând că, prin aceste afirmații i-a fost lezată demnitatea, onoarea și reputația profesională, Corjan Călin, s-a adresat cu prezenta acțiune solicitând constatarea veridicității informațiilor publicate de către ÎCS „Reforma Art” SRL și modificarea conținutului articolului prin eliminarea informațiilor privind Corjan Călin.

Conform art. 32 alin.(1) şi (2) din Constituţia Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, libertatea expresiei, aşa cum este garantată în Articolul 10 § 1, constituie deci unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice şi una dintre condiţiile de bază pentru progresul acesteia (Lingens v. Austria, 8 iulie 1986, § 41, seria A, nr. 103), iar prin Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, (în continuare Lege), a fost instituit mecanismul la nivel național prin care se garantează, exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnității, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

Deopotrivă, libertatea de exprimare este consfinţită şi de articolul 10 din Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale, care în § 1 statuează că orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

Dreptul la libertatea de exprimare reprezintă unul dintre pilonii de bază ai unei societăţi democratice, una dintre condiţiile de bază pentru progresul şi dezvoltarea oricărei persoane.

Astfel, articolul 10 din Convenţie se aplică nu doar în cazul ”informaţiilor” sau ”ideilor” inofensive, care sunt percepute favorabil sau care atrag indiferenţă, ci şi în cazul informaţiilor şi ideilor care şochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte din populaţie. Acestea sunt cerinţele pluralismului, ale toleranţei şi ale gândirii libere (broadmindedness), fără de care nu poate exista o ”societate democratică”. Aceasta înseamnă că orice ”formalitate”, ”condiţie”, ”restricţie” sau ”penalitate” impusă în această privinţă trebuie să fie proporţională cu scopul legitim urmărit (cauza Handyside v. Regatul Unit, hotărârea din 7/12/1976, § 49).

Conform art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii:

defăimare – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei;

răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată);

informaţie – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine;

fapt – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită;

judecată de valoare – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit;

judecată de valoare fără substrat factologic suficient – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate;

injurie – exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenţionat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică;

cenzură – denaturare nejustificată a materialului jurnalistic sau interzicere nejustificată de a răspîndi anumite informaţii de către conducerea mass-mediei; orice manifestare a autorităţilor publice sau a persoanelor care exercită funcţii publice de ingerinţă în activitatea editorială a mass-mediei sau a angajaţilor acesteia ori de împiedicare a tirajării sau a răspîndirii informaţiei;

informaţie despre viaţa privată şi de familie – orice informaţie, inclusiv imagine, privind viaţa familială, viaţa la domiciliu, corespondenţa şi conţinutul ei, sănătatea şi defectele fizice, orientarea şi viaţa sexuală, precum şi comportamentul persoanei, în condiţiile în care persoana contează, în mod rezonabil, pe intimitate;

interes public – interes al societăţii (şi nu simpla curiozitate a indivizilor) faţă de evenimentele ce ţin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau faţă de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societăţii sau al unei părţi a ei;

persoană care exercită funcţii publice – persoană fizică care exercită atribuţiile puterii publice (executive, legislative ori judecătoreşti) sau persoană juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia;

persoană publică – persoană care exercită funcţii publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziţiei sociale sau altor circumstanţe, trezeşte interesul public;

document al autorităţii publice – act emis de o autoritate publică sau de o persoană care exercită atribuţiile puterii publice;

comunicat al autorităţii publice – relatare făcută publică de o autoritate publică sau, în numele acesteia, de o persoană care exercită atribuţiile puterii publice;

mass-media – mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum şi jurnalistul;

investigaţie jurnalistică – cercetare rezonabilă a faptelor de către mass-media pentru realizarea unui material jurnalistic;

rectificare – corectare benevolă, din proprie iniţiativă sau la cerere, a faptelor care au fost prezentate greşit;

dezminţire – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realităţii;

replică – răspuns al persoanei lezate la opiniile exprimate într-un material răspîndit de mass-media;

scuze – declaraţie prin care persoana îşi exprimă regretul pentru injurie sau pentru informaţii despre viaţa privată şi de familie;

discurs care incită la ură – orice formă de exprimare care provoacă, propagă, promovează sau justifică ura rasială, xenofobia, antisemitismul sau alte forme de ură fondate pe intoleranţă.

La fel și art. 3 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010 statuează că, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei.

(2) Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează.

(3) Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

(4) Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin.(3) şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.

Conform art. 7 alin. (1) din Legea menționată mai sus, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Totodată, instanța de judecată învederează că, onoarea reprezintă aprecierea pozitivă care reflectă calitatea persoanei în conştiinţa socială.

Demnitatea reprezintă autoaprecierea persoanei întemeiată pe aprecierea societăţii.

Reputaţia profesională reprezintă reflectarea calităţilor profesionale ale persoanei în conştiinţa socială, însoţită de aprecierea pozitivă a societăţii.

Prevederile legale citate supra trebuie interpretate şi aplicate în concordanţă cu jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, având în vedere că, libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenţia Europeană, care prin § 2 permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăţi, cu condiţia să respecte cerinţele prevăzute de Convenţie pentru valabilitatea lor.

Astfel, fiind statuat că, exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrîngeri sau sancţiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (…) protecţia reputaţiei sau a drepturilor altora (...). Pentru a fi convențională, ingerința în libertatea de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative prevăzute de § 2 al art. 10 CEDO şi, anume: i) măsura să fie prevăzută de lege; ii) să urmărească unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2; iii) şi să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea lor.

Cu referire la prima condiție ca măsura să fie prevăzută de lege, instanța reține prevederile art. 3 alin. (1) - (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, care reglementează condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, instanța reține că, unul din scopurile legitime prevăzute în § 2 al art. 10 din Convenție este protecția reputației altora.

Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că, măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și, anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO şi, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art.8 al Convenției.

Este de menționat că, determinând distincția clară între informații, denumite fapte, informații şi opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a remarcat că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.

Conform art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspândească informații de interes public decât în condițiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații jurnalistice în probleme de interes public. Pe lângă garanțiile prevăzute la art. 3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite și un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiția să nu se denatureze esența faptelor.

Potrivit art. 6 alin. (1) și (2) al aceleiași Legi, orice persoană are libertatea de a primi informații de interes public prin intermediul mass-mediei. Apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public.

Conform art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana care exercită funcţii publice este persoana fizică care exercită atribuţiile puterii publice (executive, legislative ori judecătoreşti) sau persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia.

Potrivit art. 7 alin. (2), (3)-(5) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat. Persoana lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi, dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, sau publicarea unei replici, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

Conform art. 24 alin. (1) - (3) din Legea enunțată, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspândită este de interes public.

Instanța de judecată reține că articolul cu denumirea ”Toate jafurile duc la …Plahotniuc” la care face referire reclamantul în prezenta acțiune a fost publicat pe site-ul www.jurnal.md la 13 iulie 2015.(f.d 13)

Potrivit informației prezentate din baza de date AGEPI, anexate la materialele cauzei, se atestă faptul că ÎCS „REFORMA ART” a dobândit dreptul de proprietate asupra portalului www.jurnal.md și asupra mărci ”jurnal.md” la data de 07.08.2018.(f.d 55)

Examinând materialele cauzei, instanța reține că reclamantul solicită constatarea caracterului neveridic al informațiilor referitoare la persoana sa, inserate în articolul intitulat „Toate jafurile duc la... Plahotniuc”, publicat la data de 13.07.2015 pe portalul www.jurnal.md.

Din probele anexate la cererea de chemare în judecată rezultă că articolul contestat a fost publicat la data menționată pe portalul de știri jurnal.md. Totodată, materialele dosarului nu conțin probe care să ateste că Î.C.S. „REFORMA ART” S.R.L. este autorul sau persoana care a difuzat informațiile contestate la momentul publicării acestora.

Instanța reține că obiectul acțiunii în apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale îl constituie examinarea veridicității informațiilor răspândite de o anumită persoană. Prin urmare,

constatarea caracterului neveridic al unor informații nu poate fi dispusă în mod abstract, independent de persoana căreia îi este imputată răspândirea acestora, ci numai în cadrul raportului juridic născut între persoana lezată și persoana care a comunicat ori a difuzat informațiile respective.

Or, în cauza de față, reclamantul a formulat pretențiile împotriva Î.C.S. „REFORMA ART" S.R.L., însă nu a demonstrat că această societate este persoana care a răspândit informațiile a căror neveridicitate se solicită a fi constatată. Simpla invocare a faptului că, ulterior publicării articolului, au intervenit modificări privind titularul unor drepturi asupra entității care administra publicația nu este suficientă pentru a stabili că pârâtul a participat la răspândirea informațiilor contestate.

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul a solicitat constatarea caracterului neveridic al informațiilor inserate în articolul menționat, indicând expres că acesta ar fi fost publicat de Î.C.S. „REFORMA ART" S.R.L. Cu toate acestea, probele administrate nu confirmă această susținere, iar instanța nu poate substitui din oficiu persoana indicată de reclamant în calitate de pârât și nici nu poate extinde limitele învestirii sale.

În conformitate cu art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța adoptă hotărârea în limitele pretențiilor formulate și ale temeiului invocat de reclamant. În consecință, examinarea pretențiilor nu poate avea loc în privința unei alte persoane decât cea indicată de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Astfel, în lipsa unor probe care să confirme implicarea pârâtului în publicarea informațiilor litigioase, instanța constată că între reclamant și Î.C.S. „REFORMA ART" S.R.L. nu există un raport juridic litigios referitor la informațiile a căror neveridicitate se solicită a fi constatată.

În aceste condiții, cerința privind constatarea caracterului neveridic al informațiilor inserate în articolul „Toate jafurile duc la... Plahotniuc" nu poate fi admisă în privința pârâtului indicat de reclamant, motiv pentru care aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, având în vedere concluzia instanței privind netemeinicia cerinței principale referitoare la constatarea caracterului neveridic al informațiilor contestate în privința pârâtului Î.C.S. „REFORMA ART" S.R.L., instanța reține că nici cerința privind obligarea pârâtului la modificarea conținutului articolului litigios nu poate fi admisă.

Instanța observă că solicitarea de modificare a conținutului articolului reprezintă o măsură subsecventă și dependentă de admiterea cerinței principale privind constatarea caracterului neveridic al informațiilor. Or, intervenția asupra conținutului unui material publicistic poate fi dispusă numai după stabilirea existenței unor informații necorespunzătoare realității și numai în privința persoanei obligate să asigure rectificarea acestora.

Întrucât, în speță, instanța a constatat lipsa temeiurilor pentru admiterea capătului principal de cerere, nu există nici temei juridic pentru dispunerea măsurii subsecvente solicitate de reclamant. Admiterea cerinței privind modificarea conținutului articolului în lipsa constatării prealabile a caracterului neveridic al informațiilor ar lipsi de conținut și justificare juridică măsura solicitată.

Prin urmare, întrucât capătul principal de cerere privind constatarea caracterului neveridic al informațiilor a fost respins, instanța concluzionează că și capătul de cerere privind obligarea pârâtului la modificarea conținutului articolului litigios urmează a fi respins ca neîntemeiat, fiind unul subsecvent și dependent de soluția dată pretenției principale.

Instanța conchide că, Corjan Călin prin intermediul avocatului incorect și-a îndreptat acțiunea față de ÎCS „REFORMA ART", or reclamantul nu a prezentat probe suficiente din care se rezulte că anume ultimul a răspândit articolul publicat pe pagina web www.jurnal.md,

circumstanță ce contravine prevederilor art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

În speță instanța mai notează și faptul că potrivit art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informaţiei şi/sau persoanei juridice care a răspîndit-o rectificarea sau dezminţirea informaţiei defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea prealabilă se depune de către persoana interesată.

Prin urmare reieșind din norma citată reclamantul nu poate solicita de la ÎCS „REFORMA ART”, rectificarea informației publicate la 13.07.2015, or ultimul nu este autorul articolului publicat la data de 13.07.2015 și nu a răspândit articolul invocat.

Ca urmare, instanța nu poate reține argumentul reclamantului potrivit căruia, odată cu preluarea, în anul 2018, a dreptului de administrare asupra paginii web „jurnal.md”, ÎCS „REFORMA ART” ar fi devenit responsabilă pentru eliminarea informațiilor publicate, pe motiv că aceasta gestionează și menține conținutul afișat pe pagina web.

Atribuirea răspunderii pentru informațiile difuzate în mediul online urmează a fi analizată prin raportare la autorul conținutului, data publicării acestuia și circumstanțele concrete ale preluării și administrării ulterioare a platformei.

Potrivit art. 27 alin. (1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Instanța menționează că instanța judecătorească este menită să organizeze procesul de judecată astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei, păstrîndu-și imparţialitatea şi obiectivitatea, creînd condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei, în raport cu contradictorialitatea și egalitatea părţilor în drepturile procedurale, garantată prin lege şi asigurată de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În acest sens, cererea de chemare în judecată, ca mijloc de apărare a dreptului, utilizat de reclamant, include nemijlocit, circumstanțele de fapt și de drept expuse, cercul participanților la proces și calitatea procesuală a acestora. Se menționează că stabilirea tuturor aspectelor expuse mai sus este determinată de principiul disponibilității, propriu participanților la proces.

Potrivit prevederilor art.60 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii.

În conformitate cu art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Astfel, dreptul de a alege pârâtul aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâții atrași.

În contextul celor expuse, instanța consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de către Corjan Călin către ÎCS „REFORMA ART”, intervenient accesoriu ÎCS „JURNAL DE CHIȘINĂU PLUS” SRL privind constatarea neveridicității informațiilor, modificarea conținutului articolului.

În conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Corjan Călin către ÎCS ”REFORMA ART”, intervenient accesoriu ÎCS ”JURNAL DE CHIȘINĂU PLUS” SRL privind constatarea neveridicității informațiilor, modificarea conținutului articolului, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul Octavian Dvornic